

Kopodlistani se doplati na listakaj. Eriposlana se pisma listakaju po 5 svr. svaki redak. Oglasi od 8 redakah stoje 60 nč., na svaki redak više 5 nč. ili u slučaju opštovanja na pogodbe se upravom. Novci se liiju postarukom napunioom (se- nego postale) na administraciju.

Komu list neodluje na vrijeme, neka to javi odpravnitvu u ovrzenu pismu, za koje se ne plaća poštarine, ako se izavana napliet "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slugom rastu male stvari, a sloga sve pokvari. Nar. Pos.

Isalari svakog četvrtika na oielom arku.
Doplati sa novražaju ako se i notikaju.
Nebiljegovanli listovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for. za svaki 3 for. na godinu. Razmjerno for. 3/4 i sa polu godine. Izvan ocarvine višu postarina.
Na malo jedan broj 5 novč.
Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carintia br. 28

Prpriave za sabor.

Talijanska strana radi lievo i desno, uredjuje se neumorno za buduće izbore saborske.

Hoćemo li mi stati prekršćenih ruku koel tolikoga posla? Hoćemo li pustiti, da nas talijanska stranka prekosi svagdje, pak da onda po svijetu trubi, da neima u Istri nego naroda talijanskoga, i da samo u njim treba računati, i da samo za njega valja poslovati?

Nel Mi valja da se pripravimo kako da nam je u buj podi. Ovi izbori biti će suomeniti. Ovi imaju dokazati, da je naša misal u Istri oja- žala, da ova zemlja nikad višo na sebi neima nositi biljeg zemlje tali- janske. Otkada su Mletci propali, valja da se diže na ovom Primorju slovineka misal, valja da se uspostavi gospodarstvo hrvatskoga govora, jer samo ovako razumije velika većina puka, samo ovako moguće je sblisiti gospodu i kmetove, samo ovako moguće je, da se gospoda otrže bez kmetake škodo, i da se kmetovi podignu naukom, i da se zapomogau i da dobiju zagovaratelja, koji će jim biti na ruku, dok teže živu.

Naš rod neemije ostati sami te- kak i pastir, jer da narod bude oiel narod, hoće mu se i duhovnika i suoa i branitelja od sekuna i šastnika u vojski i ljekara i trgovca i učitelja — sve od njegova jezika. Ako nije tako, kmet- eki stan ostaje samo onaj skupni konj, koga je svaki brat svoj dan rabio i gledao koliko više izrabiti, a koliko manje odhraniti.

Soljanin, da ima pomoći od koje ruke, odgojio bi jednoga sina za kme- tiju, drugoga bi školao. Ovaj izško- lani opeta bi komu pomogao, da se pridigno i da u životu laglje prožive, i tako bi se vidio pravi napredak narodni.

Zakto dakle mi hoćemo, da se slovineka krv u Istri obnovi i da do- bije u ruke barem dio narodnoga go- spodarstva? Zakto, jer probudjenje du- ševno donosi sobomli napredak tjelesni. Zato je politika za nas pitanje svakdanjega kruha.

Dan današnji za svaku službu, a i za finiji zanat hoće se školo, i te kakove.

A kada bez takihli javnih služ- henikah usmožemo biti, jer su uredbe današnje svakuda takove, nije li onda upravo dužnost naša paziti da na mjestu poslanička u saborih ili dijelah dođu ljudi, kojim smo mi bliži, nego li indijinci? ljudi takovi, koji će se u prilici zauzeti sa to, da življenje bude olahkoćeno nami i našim po- tomkom?

Jest! To je dužnost i sveta duž- nost istarskoga puka, koji ove besjede razumije.

Talijanski jezik, koliko bio liep i sladak, nije naš; možemo ga po- štovati, ali ne ljubiti kako svojega; svim nam nikada neće dati nauke ni razgovora tako lahkoga, tako razum- ljivoga kako ovaj naš govor.

Ništa nam nemožo uljati u srca ljubav do talijanske stranke u Istri. Da je ona što vredna, naši kmetovi bliži gradova talijanskih nobi bili nauki i zapukćeni kako jesu. Da jim nije Bog namaknuo ovo nekoliko rod- nih ljetina, bili bi i danas gori nego sužnji, jer neznaju sobi pomoći po ni- koji način.

U novom saboru ili dieti ima biti od našega slavnoga naroda još više ljudi nego li do sad, neka se bude bolje čuo njihov glas.

Zato valja da se dobro pripra- vimo obaviti to pozvanje. Kao rod- jena braća, kao kratni kumi valja da budemo svi, koji smo ovoga govora i ove misli.

Kojigod nije Latin, nego govori Bogu Bog a duši duše, sada valja

da zaboravi svaku sadjevicu, svaku malu napriličku, koju možda ima sa svojimi ljudi, pak neka svi skupno upre u jednu misal: Hoćemo u sabor još više svojih ljudi nego do sad, hoćemo Latinom poslati i mladjih vi- tazi, neka jih je dika na junaškom ogledu i na gospodskom razgovoru, neka se kuje, da nije po Istri sve puati Latin, i neka se zna da su rimske vojske davno izgimule na ovoj našoj grudi zemlje, koja se zove Istri!

Da Bog da bilo u dobri čas; a Vi, koji znate, proklijajte narodu liepo ove slova neku jih u srca utiane, i neka mu jih nitko iz srca ne iztiane!

Poduka za izbore

1. Naš sabor ili diota ima u svo 80 ljudi izabranih. Oni su zovu zastupnici, a tu po ka u puk li mjesto svih od- luduju oni u nekih poslih, koji vrede za oielu Istru.
2. Vrhu ovih 80 izabranih, još mogu doći u sabor, ako jih je volja, tri biskupa, to jest trđanski, poročki i krčki ili vojski. Nije dakle njih potrebno izabrati, jer oni već po duži mogu sjediti u saboru i po- moć odludivati.

Onih 80 zastupnikah valja da izabere narod, i to do sada po zakonu ovako:

Veliki posjednici izabiru	5 zastupnika
Gradovi izabiru	11 "
Trgovacka komora izabira	2 "
Narod po seiti izabira	12 "
Skupa	30 zastup.

4. Polag toga vidi se, da se dobro primu ava vanjščina po Istri i da par- gredova produbijemo mi, već nam talijanska stranka nobi mogla ništa opraviti.
5. Veliki posjednici jesu oni poje- dinci ili skupovi, koji od zemlje u Istri pluhaju barem 100 forintih državnoga pu- roza ili ovesarskih franki.

Zapamti šumskih zadrugah na Krauu neka pitaju, da zadrugu budu unesene u listu velikih posjednikah.

6. U imo gradova izabiraju svi stanovnici, koji živu u pruznoj obćini onoga grada (Comune) ovesarski, dakle netreba da naš u gradu stanuju; ali samo oni

možu birati, koji jesu uneseni ili imaju pravo biti uneseni u prvo i drugo tielo li- stinah za obćinske izbora. Ako pak pla- ćaju 10 forintih državnog porosa ili franki, makar da su u troćom tielu, svejedno imaju pravo birati zastupnika.

7. Veliki posjednici i građani izab- raju ispravno, to jest svaki koj ima pravo može sam dati svoj glas.

8. Ne izabira svaki grad svojega za- stupnika, nego to ide ovako:

Kopar, Piran, Rovinj, svaki po jed- noga, skupa	8
Muzel, Milje, Židna, skupa po jednoga	1
Poreč, Oltanovo i Umag	1
Paštin, Lubin, Plomin	1
Vodjan, Pula	1
Lošinj (Veloceolo i Malocele)	1
Orus i Krlj (Vella)	1
Kustav, Volosko, Loran i Mošćenice	1
Matovun, Buje, Višnada i Oprtalj (Portula)	1

Svoga dakle 11

Do sada su po dva, tri grada u jed- nom gradu birali, i od sad toga neće biti. Nešto dakle trebati da Lovranac ide na Volosko, da Plominjan ide u Paštin, da Buzdan iz grada ide u Kopar, da Puljan ide u Vodjan; nego do svaki grad za se birati doma, jer je tako lani stvoran zakon da ljudom bude laglje.

9. Kako izabiraju kmetovi? Ovako: Svi oni stanovnici jednoga kapitanata, koji su na broje u građane, izabiraju po 2 zastupnika, i to ne ravno svaki za se nego po fiducijarih. To će red i najprvo se posovu na svako glavarstvo ili podostarju svi oni obćinari, koji jesu ili bi imali pravo biti upisani u listinah obćinskoga izbora u prvom i drugom tielu.

Pak se učini račun koliko naroda živo pod onim glavarstvom po zadnjem popisu puka. Onda oni, koji su došli na glavarstvo na odlučeni dan izabirati, imo- juju toliko fiducijarah koliko puti 500 du- šah ima ona oiea obćina. Na primor, ako obćina ima 2000 dušah, bit će izabrano 4 fiducijara. Ako ostanu nopolnih 600 ali ipak višo od 250 povrh toliko puti petsto, onda su izabira jedan fiducijar više, ako ostanu ulomak manji od 250, onda se taj broj noraćuna.

Drugi put dati ćemo vam broj koliko fiducijara bira svaka mjestna obćina.

Za sada opominjemo svakoga i svagdje, da pazi, da izborne listine budu sata- vljene u red, to jest, da od naše strane nobudo izpuććen nitko koj ima pravo glasa,

PODLISTAK.

Izbori.

Doba: godina 1885.

Čin prvi.

Gostiona kod šijore Keka.

K o k a (načinjavuđ stol). Danaska, kada ga je ova kombinacion tribi da stavim više pjat, perko ovoo pride samo sakih šest lot. (Čujo se pucanje). Pu- canje; pucanje, de ga dopast i muno dešod od toga dima. Muž ga je š njimi, on čo ga čapat svoj del, ma tribi da čapam anko ja. Tribi da ga se držimo aski svoje pulitike. Per šam Jovani ki jo jutra, znam i ja kud se doma gre. (Zvoni podno, šijor Antonio udje).

A n t o n i o. Per bako, nil paridala, perko moraju bit tu? ..

K e k a. Sve je na urdinu, ni tribi nego ecet.

A n t o n i o. Daj, daj, samo žvelto, perko smo ga se dosta nakričali i šijori to bit od apetita. Kada pak budeš delala konat, negjedaj na pikuleco ... Ti me kapiti!

K o k a. To će bit moj afar. (Izbornici budeš ulazu). I se komodi šijori! (Nudi im stolico).

Šijor M o n i g o. Bravo šijor podošta, baš su ga lipo inbanderali grad.

Šijor T o n i. Znal sam ga ja, da čomo dobit. Pokazali smo ga popom i Viva nostri deputati, morte ai preti!

S v i. Aviva i Morte!

Šijor J o v a n i. Ala Keka, ako je čoa, asaš ved nemorum od debulecije.

K o k a. Šubito, šubito! (Odlazi).

Šijor M o n i g o. I ja sam ga ved lačan od tollka buka.

Šijor B e p i. Sem i ja, ma meni se ni toliko šudit, koliko vam dvim e timi truhli. Hi, hi, hi!

Šijor S a n d r o. Ja šam šo bil parvo kaparat.

A n t o n i o. Noka skužaju šijori jedan moment.

Šijor T o n i. Kuraju suše Ivo!

Sudoc I v o. Če četo i ja sem lačan, ma četo vidit, da čo mi prit kuraj. (Keka noat, a oni svi grabo i jedan čas vladu muk).

Šijor B e p i. (Odloživ žilcu). Hi, hi, hi! niemo rekli ni dobar poit, nego ja vidim, da ga je i prez toga. Seda se ved mora govoriti. Viva la Španja, dove ko š i manja. Hi, hi, hi!

Šijor M o n i g o. Po tuj vašoj bimo gu bili zgubili balotacion, perko kako mi se parli, vi ste ga pensali asmo za svoje panca.

Šijor B e p i. Ja sem dola čo sem mogla. Ako su niki naši fiducijari šli i ča, to je bujo nego da su šli balotat a popi.

Šijor T o n i. Opet popi! Neka krepaju!

Šijor J o v a n i. Neka skužonju šijor po- tošta, ma njih su baš popi za podo- tošta, udolali, a mi morahmo zgubit. Čoa ne šijor Monego?

Šijor M o n i g o. Ši, š! i!

Šijor T o n i. Ma sto cukoni! Tr znato našu pulitiku, a i naši šijori grandt tako oto; kada smo na perikulu za zgubit sve, tribi da njim damo inten- di, da smo š njimi, a kada nas ude- laju, onda smo ga mi paroni. Kapite?

Šijor S a n d r o. Šan ja vajo rokal, da ako je šijor podošta i tooar, da ni trubilo.

Šijor M o n i g o. Anko na moja glava ni čtlio, da je on Kroat. (Keka opet nosi, oni jedu).

Šijor T o n i. Koša volder, da vi Juridu i vi paron Nane mušio?

J u r i d o. Če četo, ja sam kampanjol, pak mene ne tuka govoriti.

Paron N a n o. A ja šom tamo od priko mora i nožnam od česa tratato.

Šijor S a n d r o. Čudno mi je, čuo Ivo, kako šu naš mogli vasti tradit i jos nam onoliko sekat?

Sudoc I v o. Pol nas jih jo ved jako tuško zaslipit, zaš niki lima popa, niki ško- lana, a ovi su njim glavu napelili, da mi govorimo hrvaski, pak da smo zato Hrvati i da ziberemo svojih judi, a drugomu se ne prodamo.

Šijor M o n i g o. Tri popi i školani, to ga još bit najviše krivi našoj rujini, perko to nam kampanjola smutili, ma mi čomo njim pokazati!

Šijor J o v a n i. Mi va naših boandah, još se nemoremo jako tužit, zoat ni škol, a pizament smo seamo go i šijor Monego i judi noam sve voruju. Niki popi su bili pošli i pol nosa smuđi- vat, moa mi smo njim doali po repu. Naputili sam puk, doa popi bi radi poč pod Hrvosku, kad bi imili ved ploacu, a mi dva bimo morali ploačat kontrabucijon i na ženu i na kokoš i na ave.

Paron N a n o. Pak čo šu njim vorovali?

Šijor J o v a n i. Zoato ni bilo stroaha, no.

Šijor S a n d r o. I ja šam bil peko calko, ma ni hodelo. A ja onda obarni dru- gacije. Pošvadil šam nikiš najboga.

